WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 7 czerwca 2007 r.*

W sprawie C-254/05

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, wniesioną w dniu 16 czerwca 2005 r.,

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez B. Stromsky'ego, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Królestwu Belgii, reprezentowanemu przez M. Wimmera, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, E. Juhász, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), G. Arestis i J. Malenovský, sędziowie,

* Język postępowania: francuski.

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 8 lutego 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Komisja Wspólnot Europejskich wnosi w skardze do Trybunału o stwierdzenie, że wymagając, by systemy automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim, niemające oznakowania CE:

— spełniały belgijską normę NBN S 21-100 dotyczącą projektowania ogólnych systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych z września 1986 r., w brzmieniu zmienionym uzupełnieniem nr 2 z sierpnia 1996 r. (zwaną dalej „normą NBN S 21-100”),

— podlegały aprobacie technicznej wydawanej przez BOSEC (Belgian Organisation for Security Certification), przy czym przeszkoda ta jest tym bardziej uciążliwa ze względu na nieproporcjonalne koszty wiążące się z tą aprobatą oraz

— poddane były badaniom i kontroli w ramach aprobaty technicznej, które zasadniczo powielają kontrole przeprowadzone już w ramach innych procedur w innym państwie członkowskim,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 28 WE.

Ramy prawne

2 Artykuł 2 zarządzenia rządu Wspólnoty Francuskiej z dnia 24 grudnia 1990 r. określającego szczegółowe zasady i procedury uzyskania świadectwa bezpieczeństwa dla obiektów zakwaterowania istniejących w dniu 1 stycznia 1991 r. oraz szczególne normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej dotyczące obiektów zakwaterowania (*Moniteur belge* z dnia 21 czerwca 1991 r., str. 13999, zwanego dalej „zarządzeniem z dnia 24 grudnia 1990 r.") stanowi:

„Obiekt zakwaterowania może być użytkowany wyłącznie, jeżeli uzyska świadectwo bezpieczeństwa".

3 Zgodnie z art. 3 zarządzenia świadectwo to wydaje się, jeżeli obiekt spełnia szczególne normy bezpieczeństwa z zakresu ochrony przeciwpożarowej obowiązujące w odniesieniu do obiektów zakwaterowania, o których mowa w załączniku 1 do zarządzenia.

4 Zgodnie z pkt 7.4.4 załącznika instalację ogólnego systemu automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych należy wykonać oraz dokonać jej odbioru zgodnie z normą NBN S 21-100, a sprzęt musi posiadać certyfikat zgodności z tą normą.

5 Przy pomocy art. 158 dekretu Regionu Walonii z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie turystycznych obiektów zakwaterowania (*Moniteur belge* z dnia 11 marca 2004 r., str. 13669) uchylono zarządzenie z dnia 24 grudnia 1990 r. w odniesieniu do Regionu Walonii. Przepisy zarządzenia obowiązują nadal w odniesieniu do Regionu Brukseli.

6 Artykuł 27 zarządzenia Rządu Walonii z dnia 3 grudnia 1998 r. będącego aktem wykonawczym do dekretu z dnia 5 czerwca 1997 r. w sprawie zakładów opiekuńczo-leczniczych, domów opieki i dziennych domów pomocy dla osób starszych oraz utworzenia walońskiej rady ds. emerytów (*Moniteur belge* z dnia 27 stycznia 1999 r., str. 2221, zwanego dalej „zarządzeniem z dnia 3 grudnia 1998 r.") stanowi:

„Normy w zakresie ochrony przeciwpożarowej i zapobiegania panice określone w załączniku I stosuje się do zakładów opiekuńczo-leczniczych, domów opieki i dziennych domów pomocy dla osób starszych.

[…]".

7 Zgodnie z pkt 0.5 załącznika I do zarządzenia z dnia 3 grudnia 1998 r.:

„Jeżeli na podstawie dokumentów zostanie wykazane, że wyrób spełnia wymogi niniejszego zarządzenia zgodnie z równoważnymi metodami testów i klasyfi-

kacji, obowiązującymi w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej, wyrób taki uznaje się za spełniający specyfikacje techniczne określone w niniejszym załączniku".

8 Punkt 7.7.1 tego załącznika stanowi:

„Odbioru ogólnych systemów automatycznego wykrywania należy dokonać zgodnie z belgijską normą NBN S 21-100 »Projektowanie systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych«. Jednakże należy skontrolować wszystkie podzespoły systemu (czujki, centrale, panele przekaźnikowe, siłowniki itd.)".

9 Norma NBN S 21-100 określa zasady projektowania ogólnych systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych.

10 Punkt 4.2 tej normy, zatytułowany „Opis", brzmi następująco:

„System automatycznego wykrywania pożaru składa się głównie z:

— czujników reagujących na jedną z cech właściwych spalaniu, zwanych czujkami,

— sieci drutów i kabli elektrycznych,

— centrali wykrywania pożaru, przeznaczonej do uruchomienia alarmu, wskazania strefy wykrycia i rodzaju zakłóceń,

— zasilania.

Sprzęt ten musi odpowiadać specyfikacjom norm europejskich CEN lub normom belgijskim, a instalator oraz system muszą posiadać certyfikat BOSEC. Wszystkie podzespoły jednego systemu muszą ze sobą współpracować.

Do systemu można dodawać przekaźniki, ręczne urządzenia ostrzegawcze i inne siłowniki, pod warunkiem spełnienia przez nie wymogów niniejszej normy.

Zespół czujki i podstawy lub złącza powinien być wyposażony w optyczny sygnalizator alarmowy".

11 Zgodnie z pkt 4.3.1 tej normy, zatytułowanym „Rodzaje czujek":

„Wszystkie rodzaje czujek muszą być zgodne ze specyfikacjami norm belgijskich".

12 W pkt 4.4.6 i 4.4.8.2 normy NBN S 21-100, zatytułowanych odpowiednio „Zasilanie energią elektryczną" i „Okablowanie" określono cechy wymagane dla, po pierwsze, zasilania rezerwowego oraz, po drugie, okablowania systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych.

Stan faktyczny i postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

13 Dowiedziawszy się o trudnościach brytyjskiego podmiotu gospodarczego przy sprzedaży sprzętu do wykrywania pożaru w Belgii, pismem z dnia 21 stycznia 2003 r. Komisja skierowała do rządu belgijskiego wezwanie do usunięcia uchybienia, wzywając go do przedstawienia uwag na temat możliwości przywozu do tego państwa członkowskiego i sprzedaży w nim systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych.

14 Władze belgijskie przedstawiły swoje uwagi w piśmie z dnia 9 września 2003 r.

15 Uznawszy, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 28 WE, Komisja w dniu 9 lipca 2004 r. wydała uzasadnioną opinię, wzywając Belgię do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do niej w terminie dwóch miesięcy od daty jej doręczenia

16 Władze belgijskie udzieliły odpowiedzi na uzasadnioną opinię pismem z dnia 9 września 2004 r.

17 Uznawszy otrzymaną od rządu belgijskiego odpowiedź za niezadowalającą, Komisja postanowiła wnieść skargę w niniejszej sprawie.

W przedmiocie skargi

Argumentacja stron

18 Komisja utrzymuje, że zarządzenia z dnia 24 grudnia 1990 r. i z dnia 3 grudnia 1998 r. ograniczają swobodny przepływ systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim, niemających oznakowania CE.

19 Wymagając spełniania normy NBN S 21-100, przepisy belgijskie wykluczają bowiem z części rynku belgijskiego używanie przez obiekty zakwaterowania i domy opieki dla osób starszych omawianych systemów niezgodnych z tą normą. To mogłoby powstrzymać podmioty gospodarcze produkujące lub sprzedające te wyroby przed zaprezentowaniem swych wyrobów na rynku belgijskim lub zmusić je do ich dostosowania w celu uzyskania dostępu to tego rynku.

20 To samo dotyczy przeciwpożarowych przepisów lokalnych, które zgodnie ze wskazaniem władz belgijskich wymagają tego, by czujki przeciwpożarowe spełniały normę NBN S 21-100, a także praktyki administracyjnej służb przeciwpożarowych, które odwołują się do tej normy przy określaniu środków zapobiegania pożarom.

21 Komisja podnosi również, że obowiązek spełnienia normy NBN S 21-100 nałożony przez belgijskie przepisy skutkuje poddaniem tych systemów aprobacie technicznej wydawanej przez BOSEC.

22 Zaś tego rodzaju procedura aprobaty technicznej nie tylko stanowi sama w sobie środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym na mocy art. 28 WE, lecz ograniczenie to jest tym bardziej dotkliwe z powodu nieproporcjonalnie długich terminów i wysokich kosztów tej procedury, a także ze względu na fakt, że BOSEC nie uwzględnia badań i kontroli przeprowadzonych już w innym państwie członkowskim.

23 Królestwo Belgii nie przeczy, że do przestrzegania normy NBN S 21-100 zobowiązują zarówno wspomniane przez Komisję przepisy, jak i praktyki służb przeciwpożarowych, lecz uważa, że biorąc pod uwagę projekty zmian, które były przedmiotem publicznej ankiety w dniach od 30 marca do 30 września 2005 r., w szczególności polegające na wykreśleniu zapisów o BOSEC jako jednostce certyfikującej, norma NBN S 21-100 jest zgodna z art. 28 WE i nie stanowi już przeszkody w swobodnym przepływie systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim, niemających oznakowania CE.

24 Ponadto władze belgijskie wskazują, że norma ta jest zgodna z normami europejskimi i nie zawiera żadnych dodatkowych wymagań w zakresie dostosowania lub modyfikacji wyrobów składających się na systemy automatycznego wykrywania pożaru. Kontrole wymagane przez tę normę nie dotyczą bowiem podzespołów systemów, lecz jedynie działania systemu jako całości.

25 W każdym razie kontrole takie są uzasadnione względami bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin.

26 W tym względzie władze belgijskie podnoszą, że zapisy normy NBN S 21-100 mają jednakowe zastosowanie do wszystkich i że wymagane przez nie kontrole instalacji i systemów wykrywania pożarów są niezbędne i proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu.

Ocena Trybunału

27 Po pierwsze, jeśli chodzi o wymóg zgodności z normą NBN S 21-100, zawarty w belgijskich przepisach i stosowany w praktyce administracyjnej niektórych belgijskich służb publicznych, należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wszelkie uregulowania państw członkowskich dotyczące handlu, mogące bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie utrudnić handel wewnątrz Wspólnoty należy uznać za środki o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi, zakazanymi przez art. 28 WE (wyrok z dnia 11 lipca 1974 r. w sprawie 8/74 Dassonville, Rec. str. 837, pkt 5 i wyrok z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-270/02 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-1559, pkt 18).

28 Tak więc przeszkody w swobodnym przepływie towarów będące skutkiem, w braku harmonizacji przepisów prawnych, stosowania do towarów pochodzących z innych państw członkowskich, w których zostały one legalnie wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu, przepisów określających wymagania, które takie towary muszą spełniać, nawet jeśli przepisy te mają jednakowe zastosowanie do wszystkich wyrobów, stanowią środki o skutku równoważnym zakazane przez art. 28 WE (wyrok z dnia 24 listopada 1993 r. w sprawach połączonych C-267/91 i C-268/91 Keck i Mithouard, Rec. str. I-6097, pkt 15 i wyrok z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie C-217/99, Komisja przeciwko Belgii, Rec. str. I-10251, pkt 16).

29 Zaś w niniejszym przypadku z samego brzmienia pkt 4.2, 4.3.1, 4.4.6 i 4.4.8.2 normy NBN S 21-100 wynika, że zawiera ona nie tylko regulacje w zakresie kontroli dotyczącej działania całości instalacji systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, lecz również specyfikacje techniczne, z którymi muszą być zgodne niektóre podzespoły tych systemów.

30 Wynika z tego, że jeśli chodzi o sprzedaż w jednym państwie członkowskim wyrobów lub elementów legalnie wyprodukowanych i sprzedawanych w innym państwie członkowskim, oraz w braku harmonizacji wspólnotowej, nałożony przez regulacje belgijskie wymóg spełnienia normy NBN S 21-100 może skutkować zmuszeniem podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich do dostosowania swoich urządzeń i sprzętu do wymogów norm lub przepisów technicznych państwa członkowskiego przywozu oraz do ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z tym dostosowaniem (ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Belgii, pkt 17; wyrok z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie C-14/02 ATRAL, Rec. str. I-4431, pkt 63 i ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Włochom, pkt 19), a nawet może zniechęcić ich do sprzedaży tych wyrobów w Belgii (wyrok z dnia 22 września 1988 r. w sprawie 45/87 Komisja przeciwko Irlandii, Rec. str. 4929, pkt 19, i ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Belgii, pkt 18).

31 W tym względzie nie można przyjąć argumentu Królestwa Belgii, że nie ma żadnej konieczności dostosowywania legalnie wyprodukowanych lub sprzedawanych w innych państwach członkowskich wyrobów do rynku belgijskiego, ponieważ norma NBN S 21-100 powiela jedynie wymagania techniczne znajdujące się w normach europejskich serii EN-54, gdyż jak wynika jasno zarówno z uzasadnionej opinii, jak i ze skargi Komisji, skarga w niniejszej sprawie dotyczy wyłącznie systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, które nie są opatrzone oznakowaniem CE.

32 W związku z tym, choć wymóg stosowania określonej normy krajowej, takiej jak norma NBN S 21-100, ma jednakowe zastosowanie do wszystkich wyrobów, stanowi on przeszkodę w handlu wewnątrz Wspólnoty i środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie, zakazanym przez art. 28 WE.

33 Środek taki może być uzasadniony wyłącznie jednym ze względów interesu ogólnego wymienionych w art. 30 WE lub wymogów nadrzędnych ustanowionych w orzecznictwie Trybunału, pod warunkiem że w obu przypadkach jest on odpowiedni do osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia (ww. wyrok w sprawie ATRAL, pkt 64 i wyrok z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie C-432/03 Komisja przeciwko Portugalii, Zb.Orz. str. I-9665, pkt 42).

34 Królestwo Belgii podnosi, że obowiązek spełnienia normy NBN S 21-100 jest uzasadniony względami bezpieczeństwa publicznego i ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin.

35 Zaś chociaż bezsprzeczne jest, że względy takie należą do względów, na które zgodnie z art. 30 WE państwo członkowskie może się powołać celem uzasadnienia takiego obowiązku, i że w braku przepisów harmonizacyjnych to do państw członkowskich należy decyzja co do poziomu ochrony zdrowia i życia ludzi, jaki zamierzają zapewnić (wyrok z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie C-293/94 Brandsma, Rec. str. I-3159, pkt 11 i ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Portugalii, pkt 44), to prawdą jest również to, że odstępstwo od zasady swobodnego przepływu towarów może zostać uzasadnione w oparciu o ten artykuł jedynie wtedy, gdy władze krajowe wykażą, że jest ono niezbędne w celu osiągnięcia jednego lub kilku z wymienionych w tym artykule celów i że jest ono zgodne z zasadą proporcjonalności (wyrok z dnia 30 listopada 1983 r. w sprawie 227/82 Van Bennekom, Rec. str. 3883, pkt 40; wyrok z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie C-358/95 Morellato, Rec. str. I-1431, pkt 14; ww. wyrok w sprawie ATRAL, pkt 67 i ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Włochom, pkt 22).

36 W tym względzie powoływaniu przez państwa członkowskie względów uzasadniających powinny towarzyszyć odpowiednie dowody lub analiza przydatności oraz proporcjonalności środka ograniczającego przyjętego przez to państwo, jak również precyzyjne dane na poparcie jego argumentów (wyrok z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie C-42/02 Lindman, Rec. str. I-13519, pkt 25; wyrok z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie C-8/02 Leichtle, Rec. str. I-2641, pkt 45; wyrok z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie C-147/03 Komisja przeciwko Austrii, Zb.Orz. str. I-5969, pkt 63; wyroki z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie C-137/04 Rockler, Zb.Orz. str. I-1441, pkt 25 i w sprawie C-185/04 Öberg, Zb.Orz. str. I-1453, pkt 22).

37 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że brak jest wykazania tych elementów. Władze belgijskie ograniczają się bowiem do stwierdzenia, że obowiązek ten ma jednakowe zastosowanie do wyrobów krajowych i przywożonych i że spełnia wspomniany powyżej warunek, aby był niezbędny i proporcjonalny. Władze belgijskie podnoszą również jedynie, że celem normy NBN S 21-100 jest kontrola prawidłowości projektu instalacji i zapewnienie właściwego działania systemu.

38 Po drugie, jeśli chodzi o poddanie systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych aprobacie technicznej wydawanej przez BOSEC, Królestwo Belgii przedstawiło projekt zmiany normy NBN S 21-100 polegający na wykreśleniu odniesienia do tej jednostki.

39 W tym zakresie wystarczy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem istnienie uchybienia powinno być oceniane według stanu faktycznego w państwie członkowskim w momencie upływu terminu określonego w uzasadnionej opinii, a zmiany, które nastąpiły w okresie późniejszym, nie mogą być uwzględniane przez Trybunał (zob. w szczególności wyrok z dnia 17 stycznia 2002 r. w sprawie C-423/00 Komisja przeciwko Belgii, Rec. str. I-593, pkt 14 i wyrok z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie C-433/03 Komisja przeciwko Niemcom, Zb.Orz. str. I-6985, pkt 32).

40 Zaś w niniejszym przypadku bezsporny jest fakt, że z chwilą upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii Królestwo Belgii nie przyjęło projektu zmiany normy NBN S 21-100 dotyczącej wykreślenia odniesienia do BOSEC jako jednostki certyfikującej dla systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych.

41 Ponadto Trybunał orzekł już, że wymóg uzyskania uprzedniej aprobaty dla wyrobu, zaświadczającej o tym, że jest on odpowiedni do danego zastosowania, ogranicza dostęp do rynku państwa członkowskiego przywozu i należy go uznać za środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie w rozumieniu art. 28 WE (ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Portugalii, pkt 41).

42 Jeśli chodzi o nieproporcjonalny charakter tego wymagania, należy stwierdzić, że w trakcie postępowania poprzedzającego wniesienie skargi Królestwo Belgii przyznało, iż przynajmniej w okresie, którego dotyczy skarga w niniejszej sprawie, w ramach aprobaty technicznej wydawanej na podstawie normy NBN S 21-100, w braku umowy dwustronnej z jednostką certyfikującą w państwie członkowskim pochodzenia wyrobu, BOSEC nie uwzględniał kontroli przeprowadzonych w tym drugim państwie członkowskim. Zaś jak podnosi Komisja, Królestwo Belgii nie przedstawiło danych pozwalających uznać, że zaprzestano tych praktyk.

43 Jeśli chodzi o koszty związane z omawianą procedurą aprobaty technicznej, wystarczy stwierdzić, że jeżeli procedura ta nie wyklucza konieczności przeprowadzenia badań i kontroli przeprowadzonych już w państwie członkowskim pochodzenia danego wyrobu, koszty związane z takimi badaniami i kontrolami należy uznać za nieproporcjonalne.

44 W związku z tym wniesioną przez Komisję skargę należy uznać za zasadną.

45 Należy zatem stwierdzić, że wymagając, by systemy automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim, niemające oznakowania CE:

— spełniały normę NBN S 21-100,

— podlegały aprobacie technicznej wydawanej przez BOSEC, przy czym przeszkoda ta jest tym bardziej uciążliwa ze względu na nieproporcjonalne koszty wiążące się z tą aprobatą oraz

— poddane były badaniom i kontroli w ramach aprobaty technicznej, które zasadniczo powielają kontrole przeprowadzone już w ramach innych procedur w innym państwie członkowskim,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 28 WE.

W przedmiocie kosztów

46 Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Króle-

stwa Belgii kosztami postępowania, a Królestwo Belgii przegrało sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

1) **Wymagając, by systemy automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim, niemające oznakowania CE:**

— **spełniały belgijską normę NBN S 21-100 dotyczącą projektowania ogólnych systemów automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych z września 1986 r., w brzmieniu zmienionym uzupełnieniem nr 2 z sierpnia 1996 r.,**

— **podlegały aprobacie technicznej wydawanej przez BOSEC (Belgian Organisation for Security Certification), przy czym przeszkoda ta jest tym bardziej uciążliwa ze względu na nieproporcjonalne koszty wiążące się z tą aprobatą oraz**

— **poddane były badaniom i kontroli w ramach aprobaty technicznej, które zasadniczo powielają kontrole przeprowadzone już w ramach innych procedur w innym państwie członkowskim,**

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 28 WE.

2) Królestwo Belgii pokrywa koszty postępowania.

Podpisy